

la Cour: Jeg ønsker gerne, da vi vel sagtens nu straks skulle gaa over til at stemme om Lovforslaget, at motivere min Afstemning.

Det forekommer mig, at dette Lovforslag lige som andre Ulykkesforsikringslove har et socialistisk Præg over sig. Man paalægger Arbejdsgiverne, lige ned til de smaa Arbejdsgivere, en Forpligtelse til at ulykkesforsikre deres Arbejdere, der ere lejede til at arbejde i Bedriften. Lovgivningsmagten paalægger i Virkeligheden derved Arbejdsgiverne en forøget Lønbetaling i Form af en Ulykkesforsikring. Det er nu ikke Bedriftens Farefuldhed, der er væsentligst Skyld i Ulykkestilfældene. Var det Tilfældet, saa kunde man maaske med nogen Ret paalægge Arbejdsgiverne at drage Omsorg for Ulykkesforsikring. Men det er efter mit Skøn saa langt fra Tilfældet, at de allerfleste Ulykker skyldes Uagtsomhed hos Arbejderne selv, Uheld o. s. v., hvorfør Arbejdsgiverne eller Virksomhederne ingen Skyld have. Der er derfor mere Mening i at paalægge Arbejderne at drage Omsorg for, at de her ligesom i andre Lande ulykkesforsikre sig samtidig med, at det paalægges Arbejdsgiverne at udrede en Del af Udgifterne derved. — Dette Lovforslag drager et Skel efter Ejendomsskyldens Størrelse, hvorefter det afgøres, hvorvidt en Arbejdsgiver skal drage Omsorg for og betale sine Arbejders Ulykkesforsikring. Ejendomsskyldens Ansættelse sker efter Ejendommens Værdi i Handel og Vandel og er altsaa afhængig af Konjunkturer, Beliggenhed, Forbedringer og meget andet, som har Indflydelse paa Ansættelsen, hvorfør Størrelsen er svingende og let kan ligge paa den ene eller den anden Side af det Skel, Lovforslaget drager. Desuden er Ejendomsskyldens Størrelse ikke et Udtryk for den Arbejdsmængde, der kræves i en Landejendom, og endnu mindre for den Arbejdskraft, der bruges. Det afhænger af Bedriften og andre Forhold. I de smaa Ejendomme er der forholdsvis mere Forrentningsdygtighed end i de større. Der er derfor ingen Grund til ikke at paalægge dem de samme Forpligtelser som de større Ejendomme og endnu mindre Grund til at tilbyde deres Indehavere en paa Grund af Statens Hjælp billig Ulykkesforsikring, som den større Arbejdsgiver er afskaaren fra. Jeg ønsker meget, at vore Landarbejdere maa kunne være ulykkesforsikrede ligesom i flere andre Lande, men den Maade, hvorpaa dette Lovforslag søger at ordne Sagen, er ikke retfærdig overfor alle

Arbejdsgiverne og dertil bygget over et saa skrøbeligt Grundlag som Ejendomsskylden. Af disse Grunde vil jeg stemme imod Lovforslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 36 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive sendt tilbage til Folketinget.

Da Udenrigsministeren i dette Øjeblik ikke er til Stede, vil jeg først lade foretage den sidste Sag paa Dagsordenen.

Man gik herefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (J. C. Christensen): Det Forslag, her foreligger, er Forslag til en samlet Lønningslov for samtlige de 4 nævnte Etater, nemlig Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet. Det er jo noget nyt at give en Lønningslov, der omfatter samtlige disse Institutioner paa en Gang, og Grunden til, at man har samlet dem alle paa een Lov, er Ønsket om at skaffe mere Lighed til Stede mellem Lønningerne for samtlige Tjenestemænd under disse Institutioner. Det har nemlig vist sig Gang efter Gang, naar vi have faaet ny Lønningslove, at der har været Uligheder til Stede, og disse have givet Anledning til Misfornøjelse og Agitation for at faa Lovene forandrede igen. For at undgaa disse Vanskeligheder kom da den Tanke op at samle samtlige Institutioner paa een Lov, saaledes at Loven indeholdt Lønningerne for alle de forskellige Klasser med Overgang fra en Klasse til en anden. For at faa dette ført igennem nedsatte Ministeriet den 15. December 1906 en Kommission, der udarbejdede Forslag til en Lønningslov for de 4 Etater og afgav sin Betænkning den 5. Juli 1907. I Efteraaret straks ved Rigsdagssamlingens Begyndelse forelagde Finansministeren Lov-